

Nieuwsbrief - SP Kerkrade

Voor jezelf, voor elkaar, voor Kerkrade

Grupellostraat 51
6461 ET
kerkrade@sp.nl
045-5119121

“Faillissement ...”

Veel leesplezier met nieuwsbrief nummer 6

1

**VANAF DE TRIBUNE:
ALGEMENE BESCHOUWINGEN**

2

DEMOCRATIE

3

13 NOVEMBER A.S.
demonstratie
Kerkrade

4

IS DE ZORG FAILLIET?

*Diverse visies over het voetlicht***Algemene beschouwingen**

'Dit college is het contact met de burgers kwijt en denkt voor de burgers in plaats van met de burgers. De SP roept het college op de kop niet langer in het zand te steken en de gigantische problemen waar Kerkrade mee kampt aan te pakken door middel van samenwerking in plaats van door eenzijdig opgelegd beleid. Men moet nooit vergeten dat het bestuur van Kerkrade niet op geld of gebouwen moet zijn gericht, maar op mensen.'

Marianne Laumann, fractievoorzitter van de SP sluit aldus haar betoog af in de algemene beschouwingen. 'Mensen in plaats van stenen', zo luidt de visie van de Kerkraadse SP in één zin samengevat. Na jarenlang in stenen geïnvesteerd te hebben, is het nu de hoogste tijd om de inwoners van onze gemeente voorrang te geven.

Alle partijen aan het woord

Duidelijk is het verschil in betoog tussen de coalitiepartijen (Burgerbelangen, PvdA, CDA en VVD) en de oppositiepartijen (Ons Kerkrade, Socialistische Partij, Lokaal Alternatief(?) en OuderenPartij) in de Kerkraadse raad. Is natuurlijk ook logisch, want dat hoort bij de positie die partijen ten opzichte van het bestuur innemen. In chronologische volgorde een schets van de verhalen:

- De OuderenPartij legt nadruk op de kwetsbare financiële positie van de gemeente, de zorgelijke positie van de zwakkeren in Kerkrade en merkt op dat er weinig over haar doelgroep in het collegebeleid te vinden is. Ook benoemt de partij de nadruk op macht van het college in plaats van het democratische gehalte.

- De VVD wijst op de successen van de gemeente. Middels een opsomming van lijstjes zet fractievoorzitter Wim de Groot het succes van collegebeleid kracht bij.

- Een helder verhaal, maar het lijkt alsof de VVD in een andere gemeente woont! Want hoewel op grond van interpretatie van gegevens verbeteringen te zien zijn, staat Kerkrade op veel lijstjes er absoluut niet gezond voor.

- Het CDA komt met details zoals het gevoel voor onveiligheid en misdaadpreventie. De toeristische Big Five worden gememoreerd en de buitenring geprezen. De fietsende jeugd op weg naar school in een andere gemeente en cliniclowns voor eenzame ouderen komen voorbij. Een mager betoog dat het college allerminst beoordeelt, maar louter op detail wat 'aanbevelingen' doet.

- Het verhaal van Lokaal Alternatief hinkt op twee benen. Naast felicitaties voor het collegebeleid wordt de bescheiden kritiek voornamelijk opgehangen aan het beleid van de landelijke overheid. Wat betekent het woord alternatief?, zo vraag ik me telkens af. Het alternatieve lijkt vooral te wijzen op het onvermogen duidelijk stelling te nemen.

- De SP legt in haar betoog de vinger op de wonde plek. Een gevaarlijk financieel beleid dat de lasten afwendt op de kwetsbaren in de samenleving, het weinig transparante gehalte van de besluitvorming en de onwil om bezuinigingen buiten het sociaal domein te zoeken.

- Het verhaal van de PvdA leidt af van de kern van beleid. Het ademt onmisbaar een neoliberale sfeer (de sociaal-democratische veren zijn niet alleen afgeschud, maar zijn zelfs volledig verdwenen). Middels een drietal bescheiden moties probeert de partij smoele te verwerven, maar meer dan een halfslachtige poging iets toe te voegen is het niet. Het raakt immers niet de kern van het beleid van de gemeente. En daar zijn algemene beschouwingen juist voor bedoeld!

- Ons Kerkrade gebruikt een powerpoint om hun verhaal kracht bij te zetten. Nadruk legt deze partij op de onbetrouwbaarheid van de gemeentelijke overheid. Eén belangrijk voorbeeld is het afschaffen van de RTCG-gelden. Het betoog wordt ondersteund met een motie van wantrouwen. Een krachtig politiek instrument dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat.

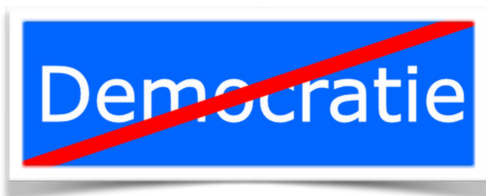
- Fractievoorzitter Alexander Geers van Burgerbelangen geeft aan trots te zijn op het gevoerde beleid. 'Kerkrade bloeit!', zo stelt BB. 'De grootste naoorlogse ontwikkeling!' Gedoeld wordt op projecten die de laatste jaren zijn gestart en afgerond, zoals het stadspark, de markt en het centrumplan. 'Maar Kerkrade is nog niet af', zo stelt BB. Hun visie is het best samen te vatten met de leuze 'stenen, stenen, stenen'. Maar daar ontbreekt nog een woord: stenen! Immers, het geldverslindende project center court moet de sluitsteen worden van de genoemde naoorlogse ontwikkeling.

Samengevat

De betogen van de coalitiepartijen zijn als volgt samen te vatten: De VVD verwoordt het gevoerde beleid het nadrukkelijkst (en kan rekenen op een warm 'clompiment' van BB-coryfee Severins), BB is vooral trots, het CDA en de PvdA voegen slechts kruimels toe. 'Stenen in plaats van mensen' en een ongezond optimisme zorgen ervoor dat de financiële druk op de stad onhoudbaar verhoogd wordt.

De verhalen van drie van de vier oppositiepartijen wijzen op de gevolgen voor de mensen van Kerkrade. Zowel de OP, de SP als OK laten zien dat het college verkeerde keuzes maakt, onbetrouwbaar is en de zwakkeren in de gemeente de rekening laat betalen.

De posities voor de komende tijd zijn bepaald. Voor de SP is het van belang actief oppositie te blijven voeren tegen het collegebeleid, nadruk te leggen op het democratisch proces, de mensen van Kerkrade te informeren en waar ruimte is gezamenlijk op te trekken met andere partijen. En getuige de betogen van OP en OK is die ruimte bij hen zeker aanwezig.

Over de meeste stemmen en de wandelgang

Democratie

Ruben van Erp stelt in zijn bericht in de Limburgse pers over de laatste raadsvergadering vast dat 'de coalitie de rijen gesloten houdt', waardoor het college kan blijven zitten. Dit naar aanleiding van een motie van wantrouwen, ingediend door Ons Kerkrade. Tot teleurstelling van de indieners gaat het college niet in op de kritiek, ze ontraadt slechts de motie. Het college weet immers dat de rijen gesloten blijven en zich daardoor verzekerd van het democratische principe 'de meeste stemmen gelden'.

Meerderheid beslist

In de vorige nieuwsbrief is al over democratie geschreven, in het betoog van Marianne Laumann (fractievoorzitter SP) tijdens de Algemene Beschouwingen is het volgende te lezen: "De meerderheid beslist" is slechts één oppervlakkig onderdeel van democratie. De kern van democratie is dat bij besluiten de meerderheid het belang van de minderheid meeweegt en hen zoveel mogelijk ruimte laat voor hun opvattingen. Dan pas kan een besluit werkelijk een afgewogen democratisch besluit genoemd worden.

In de raadsvergadering gaat Wim de Groot (fractievoorzitter van de VVD) op het betoog van de SP in. Hij stelt terecht dat luisteren naar de argumenten van de minderheid onmisbaar is, maar dat uiteindelijk, alles wegend, de meerderheid van de raad het uiteindelijke democratische principe is dat gerespecteerd dient te worden! De suggestie dat de Kerkraadse raad niet luistert naar argumenten werpt hij verre van zich.

Burgerbelangen

Interessant wordt het als de partij BurgerBelangen zich in de discussie mengt. Bij monde van Angelique Moberts stelt deze partij dat het verwijt dat zij in de raad vrijwel niet aan de discussie deelneemt, dat zij blindelings achter het college aanloopt, komt omdat BB in aanloop naar de raadsvergadering contact heeft met het college, via vragen al de discussie tevoren voert en dat zij in de plenaire zaal niets meer aan de discussie toe te voegen heeft. Moberts: 'Wij vergaderen niet om

te vergaderen. Indien een stuk akkoord, is er geen reden om de tijd in de raadszaal vol te praten. Dat laten we aan andere partijen over'.

John Roland (Ons Kerkrade) stelt vast dat hij in de raad zit, niet vooraf een bilateraaltje met het college heeft in informatie te krijgen, maar dat het college de plicht heeft de raadsleden via de raad te informeren.

"Wandelgangendemocratie"

Het is een kwestie van interpreteren. De redenering van Burgerbelangen komt naar mijn mening neer op het volgende: BurgerBelangen, de grootste partij in de raad, neemt tevoren positie in (welke partij doet dat niet?), gaat vooraf via telefoon of mail in gesprek met het college, gaat vooraf akkoord met de voorstellen van het college (op de vraag van Ons Kerkrade of er een voorbeeld is waarin BB het college NIET heeft gesteund, moet BB erkennen dat er geen voorbeeld aan te geven is!?) en laat de raadsvergadering aan de partijen over die wel de tijd willen volpraten.

Hoewel Moberts duidelijk stelt dat BB via telefoon en mail vooraf contact heeft met het college (en niet achter de deur of in de wandelgang!?) meen ik wel op te mogen maken dat er hier sprake is van "wandelgangendemocratie". En juist deze vorm van 'democratie' is de reden waarom de burgers zich massaal afkeren van de politiek. Alles is immers tevoren al dichtgetimmerd, zodat een raadsvergadering slechts voor de bühne plaatsvindt. En juist tegen deze opvatting van democratie is het betoog van de SP gericht, evenals de reactie van de VVD. Democratie is niet alleen meer dan het recht van de meerderheid.

Het is absoluut meer dan de macht van de wandelgang!

Genoeg is genoeg - 13 november 2018 - demonstratie in Kerkrade (centrum)

op dinsdag 13 november 2018 om 13.00 uur organiseert de Alliantie Sociaal Verzet Kerkrade een demonstratie in het centrum van Kerkrade, met name op en rond het Martin Buberplein. Wij willen alle inwoners van Kerkrade oproepen om te komen protesteren tegen de bezuinigingsplannen van het college. Laten we samen een krachtig signaal afgeven.

Er is genoeg geld uitgegeven aan stenen de laatste jaren. Nu zijn de mensen, en met name diegenen die het toch al erg moeilijk hebben, aan de beurt. Zeker nu Kerkrade van de centrale overheid 1,4 miljoen extra krijgt voor het social domein, kan wat de Alliantie Sociaal Verzet Kerkrade betreft de afschaffing van de WTCG-gelden teruggedraaid worden.

Dus: kom 13 november 2018 om 13.13 uur naar het centrum van Kerkrade (Martin Buberplein) !!!

**BENT U OOK
€ 125,- KWIJT?**

SOCIAAL

VERZET!

Kerkrade

 bel: 06 11 50 09 46 (Jos Piefer, secretaris)

 Sociaal Verzet Kerkrade

COLUMN

Failliet

Ongelooflijk nieuws: ziekenhuizen in Amsterdam en in Flevoland failliet. Van de een op de andere dag sluiten deze hun poorten, worden patiënten elders ondergebracht en staat het personeel op straat. Schrijnende situaties zoals een hoogbejaarde mevrouw die in plaats van de geplande operatie maar naar huis wordt gebracht. Jammer dan, het geld gaat voor uw gezondheid!

Nadat het absurde idee van een bankroet ziekenhuis is verwerkt, gaan mijn gedachten terug naar vroeger tijden. In mijn jeugd werd anders aangekeken tegen gezondheidszorg. Ziekenfonds was in die tijd een bekend fenomeen. Geen zorgen over geld, dat was via deze organisatie goed geregeld. Natuurlijk, het peil van zorg was onmiskenbaar lager, de ontwikkelingen in de medische wereld hebben ondertussen een enorme vlucht genomen. En met het beschikbaar worden van meer mogelijkheden, stijgen de kosten overeenkomstig. Maar het karakter van de gezondheidszorg was anders. De sterkste schouders dienden zich particulier te verzekeren, de smalle beurs wist zich verzekerd van gratis zorg. Zo ging dat en wat mij betreft hoort dat ook zo!

Twee keer per jaar mocht je naar de tandarts, geen centje pijn. Nou ja, financieel dan. Voor ernstiger zaken mocht je in Kerkrade naar het Sint Jozefziekenhuis. Brunssum had ook zijn eigen hospitaal en in Heerlen heette het De Wever. Nu zijn deze samen met Sittard en Geleen omgevormd tot een peperdure ziekenfabriek

onder de naam Zuyderland. Het ziekenfonds is verknipt tot een keur aan particuliere zorgverzekeraars die elkaar stevig beconcurreren. Elk jaar mogen we studeren op de verschillende polissen, hetgeen elk rechtgeaard en modern burger ook met veel overgave en liefde doet. De zegen van de markt is immers gegeven. Mensen calculeren zorgvuldig hun risico en stemmen daarop hun polis af. Nu even zuinig verzekeren, als ik een dure behandeling nodig heb wacht ik even een jaartje.

Zieke mensen veranderen in berekenende burgers, de gezondheid van de beurs krijgt voorrang boven lijf en leden. Met als gevolg dat de samenleving niet alleen ongezonder maar uiteindelijk ook duurder af is. Het is bekend.

Maar het volgende was mij nog niet bekend: Ziekenhuizen kunnen van de ene dag op de andere bankroet gaan. Daar waar zieke banken dan rijkelijk op overheidssteun kunnen rekenen, kijken de politici bij failliete ziekenhuizen gemakzuchtig weg. Is niet aan ons, is aan de markt, luidt hun redenering.

Bij ziekte en gezondheid dient als uitgangspunt de menselijke maat. De zorg is immers geen markt voor berekenende burgers. Het abrupte einde van de ziekenhuizen in ons land toont het failliet van marktwerking pijnlijk aan. En bij het genezen van de zorg dienen we niet efficiënter met middelen om te gaan, evenmin enkele onbekwame bestuurders de laan uit te sturen, maar wel rigoureuus te snijden in het systeem: Het terugdraaien van de markt en het herstellen van de menselijke maat.

En ondertussen maar vurig hopen dat Zuyderland niet op de fles gaat.

Volg ons ook op:

<https://m.facebook.com/SocialistischePartijKerkrade/>

of bezoek onze website: <http://www.kerkrade.sp.nl>

heb je vragen, op- of aanmerkingen, suggesties etc. , stuur dan een e-mail naar: kerkrade@sp.nl